

Pro princeznu

Bagr

Má chůzi záhadnou,
královskou zahradou jde dívka jako zmámená,
na tvářích má stín.
Zlé oči nevidí,
jak bývá u lidí,
že kolem stromy vykvětou, když láska jde k nám.

Nevidí to, co v růžích já znám,
brání se slzám a brání se hrám.
Prý duši má nemocnou - zakletá,
je krásná a prázdná jak déšť.

Král lidem poručí, vládnou že neučí
prince, který má ten dar vrátit jí smích.
Dál - řady rytířů, básníků, malířů
a sám v té řadě poslední
zůstal jsem já.

Nevidí to, co vrůžích já znám,
brání se slzám a brání se hrám.
Prý duši má nemocnou - zakletá,
je krásná a prázdná jak déšť.

Má chůzi záhadnou,
královskou zahradou jde dívka jako zmámená,
na tvářích má stín.
Zlé oči nevidí,
jak bývá u lidí,
že kolem stromy vykvětou, když láska jde k nám.

Nevidí to, co vrůžích já znám,
brání se slzám a brání se hrám.
Prý duši má nemocnou - zakletá,
je krásná a prázdná jak déšť.

Zbývám tu já, teď zpívám jen Vám,
k čertu s tou pýchou, já Vás mám rád.
Kolikrát se můžeme vzdát lásky,
když pálí jak mráz?

Zbývám tu já, zpívám jen Vám,
k čertu s tou pýchou, já Vás mám rád.
Kdo to zná, ať zpívá jak já:
Lásko, jen zůstaň tu v nás.